

Nr 6

Av herrar **Rimmerfors** och **Svensson** i Ljungskile, *angående ändrad ordning för utträde ur svenska kyrkan.*

Anmälan om utträde ur svenska kyrkan skall enligt 11 § religionsfrihetslagen göras personligen hos pastor i den kyrkoförsamling, där den som vill utträda är kyrkobokförd. Redan vid lagens tillkomst och sedermera vid 1953 års riksdag höjdes röster för att utträdesanmälan också skulle kunna ske skriftligen med två vittnen. Vid 1958 års A-riksdag väcktes motion i ärendet och riksdagen beslöt i överensstämmelse därmed. Första lagutskottets majoritet ansåg, att skriftlig form vid olika slag av anmälningar vunnit ett sådant allmänt insteg, att den nu skulle te sig naturlig även beträffande en här ifrågasatt utträdesansökan. Att anmälarens underskrift skulle vara bevittnad av två personer ansåg utskottet utgöra en tillräcklig garanti för att anmälan tillkommit av fri vilja och att den vore allvarligt menad.

På grund av riksdagsupplösning förföll detta beslut. Det fattades emellertid på nytt av B-riksdagen 1958.

Genom skrivelse från Kungl. Maj:t förelades frågan 1958 års kyrkomöte. Trots att starka sympatier även där uttalades för förslagets syfte, slutade kyrkomötet med att avvisa reformen. Beslutet har kommit att betraktas såsom olyckligt, inte endast utanför svenska kyrkan utan i lika hög grad av vissa kretsar inom densamma.

Under sådana omständigheter synes det oss önskvärt, om Kungl. Maj:t inför ett kommande kyrkomöte på nytt ville lägga fram förslag till lag om ändrad lydelse av 11 § religionsfrihetslagen den 26 oktober 1951.

Det synes oss ligga såväl i religionsfrihetens som i det goda ekumeniska samarbetets intresse, att frågan får en snar lösning.

Med hänvisning till vad ovan sagts föreslår vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att frågan om utträde ur svenska kyrkan på nytt må föras inför kyrkomötet och att proceduren vid utträde för-
enklas därhän, att en bevittnad skriftlig anmälan, insänd per post, må vara till fyllest och att anmälan om äkta makars utträde må kunna ske i en och samma skrivelse.

Stockholm den 15 januari 1959

Einar Rimmerfors

Wald. Svensson